

Resumé

Cílem této práce je odpovědět na otázku, zda je nová právní úprava obsažená ve Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži a její transpozice v podobě zákona č. 262/2017 Sb. o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže, v platném znění, schopna zajistit efektivnější soukromoprávní vymáhání soutěžního práva všemi poškozenými než tomu bylo doposud.

Práce je členěna do osmi kapitol, vyjma úvodu a závěru, popisuje každá z nich současnou úpravu soukromoprávního vymáhání soutěžního práva, hodnotí ji a navrhuje možná řešení ve prospěch zajištění práv poškozených. V druhé kapitole jsou rozebrány hlavní rozdíly a vztah veřejnoprávního a soukromoprávního vymáhání soutěžního práva. Jelikož případy z oblasti soutěžního práva mnohdy zahrnují mezinárodní prvek, popisuje třetí kapitola otázky soudní jurisdikce a volby práva a jejich důležitost pro jednodušší uplatnění nároku na náhradu škody poškozenými. Čtvrtá kapitola se zabývá vymezením působnosti výše uvedených předpisů. Pátá kapitola, která je zároveň kapitolou stěžejní, vysvětluje základní podmínky pro úspěšné uplatnění nároku na náhradu škody, tedy porušení povinnosti, vznik škody a příčinnou souvislost mezi nimi. Dále upozorňuje na obtížnost vyčíslení vzniklé škody, problematiku solidární odpovědnosti škůdců a problémy s prokazováním příčinné souvislosti, kterým čelí zvláště poškození z nižších stupňů distributorského řetězce. V neposlední řadě je rozebrána problematika tzv. *passing-on* a její vliv na úspěšné soukromoprávní vymáhání soutěžního práva. Jelikož typickým problémem, kterému čelí poškození, je nedostatek důkazních prostředků, zabývá se šestá kapitola podmínkami přístupu k dokumentům orgánů ochrany hospodářské soutěže. Posledním problémem pojícím se k soukromoprávnímu vymáhání soutěžního práva, je neexistence závazného konceptu kolektivního vymáhání soutěžního práva. V sedmé kapitole jsou proto zhodnoceny dva základní principy kolektivního vymáhání a jejich vhodnost pro vymáhání nároku spotřebiteli. Práci ukončuje závěr poukazující na přetrvávající problémy soukromoprávního vymáhání, kterým čelí zvláště nepřímí odběratelé.